

Kultur- og kirkedepartementet
Postboks 8030 Døp
0030 Oslo

Dato: 30.01.2007
Journal nr.: 0113/07

Vår ref.: MBe, tlf.: 22 12 37 00
Deres ref.:

Høringsuttalelse, evaluering av Den kulturelle skolesekken

Vi viser til brev fra Kultur- og kirkedepartementet vedrørende evaluering av Den kulturelle skolesekken (DKS).

Norsk Folkemuseum fikk i 2003 som et av den gangen i alt 20 tildelingsmuseer et tilskudd over statsbudsjettet på 500000,- kroner øremerket Den kulturelle skolesekken.

Tilskuddet var (og er) utelukkende av positiv verdi for museets konkrete arbeid med videreutvikling og styrking av tiltaksprogram for barn og unge. Vi er svært takknemlige for de mulighetene til kontakt og samarbeid mellom kultur og skole som tilskuddet gir oss. DKS har gitt Norsk Folkemuseum store muligheter til å iverksette tiltak der kunst- og kulturuttrykk har nådd elever som kanskje ikke ville møtt disse uttrykkene andre steder, uttrykk som har gitt elevene positive og lærerike opplevelser. Men tildelingsordningen har også sider ved seg som vi setter spørsmålstegn ved, og som vi her vil rette søkelyset på.

KVALITETSDISKUSJONEN I DKS

Fra kultur til skole - eller samarbeid?

Innholdet i Norsk Folkemuseums DKS-program er utviklet i egen institusjon i samarbeid med utøvende kunstnere. Målene i de ulike programmene er målsatt med utgangspunkt i L97 og Kunnskapsløftet, samt etter kriterier for DKS. Retningen for arbeidet har pekt fra kultur til skole. Skolen er i liten grad trukket inn i prosess og samarbeid.

Monologisk og dialogisk formidling

Norsk Folkemuseum har drevet en aktiv Skoletjeneste siden 1930-tallet, og tusenvis av elever har i løpet av sin skolekarriere besøkt museet i undervisningssammenheng. Formidlingsformen har gjennom disse årene vært preget av de begrensninger formidling i et antikvarisk bygningsmiljø gir, samt begrensede økonomiske ressurser knyttet til utvikling av alternative formidlingsformer. Og selv om vi siden 1980-tallet har, i betydelig grad, utviklet formidlingen til grunnskolen, har formidlingsformen vært preget av monologisk formidling.

Målsettingene i DKS fastsetter den kvalitative dimensjonens viktige betydning i møtet mellom kulturinstitusjon og elev, og vektlegger samhandling elev - kunstner/ kunstform, med elevaktivitet som hovedmål.

En slik formidlingsform krever dialogiske formidlingsmodeller, og med ressursene DKS bringer med seg gis kulturinstitusjonene og skolene muligheter til å prøve, feile og videreutvikle slike formidlingsformer. I vårt arbeid har vi erfart at dialogmodeller er langt å foretrekke som formidlingsmodeller. Vi har også erfart at slike formidlingsmodeller er langt mer kostbare enn monologisk formidling. For å videreføre arbeidet med modeller for dialogisk formidling er DKS en nødvendig ressurs og instans.

FALLER MELLOM STOLER? FORHOLDET TIL KOMMUNEN

Har funksjonen som tildelingsmuseum og funksjonen som et nasjonalt museum ført til at Norsk Folkemuseum faller mellom stoler når det gjelder DKS-modeller for nettverk og samarbeid med kommunen? Fører den selvstendige DKS-økonomien vi har til "tråere" samarbeid med DKS kommunalt? Og gjør det nasjonale formidlingsansvaret museet har oss til en mindre aktuell samarbeidspartner for kommunen? Vi stiller disse spørsmålene fordi vi har erfart at det er liten kommunikasjon og samarbeid mellom kommunen og oss som et nasjonalt kulturhistorisk museum. Vi ønsker selvfølgelig å beholde den selvstendige økonomiske situasjonen vi er i som tildelingsmuseum, men vi ønsker et nærmere nettverkssamarbeid med DKS kommunalt.

DKS kommunalt har etablert et ryddig og mangfoldig tilbud i sin kulturelle skolesekk. Kulturhistoriske museer har dessverre liten plass i denne strukturen. En annen innvending er at det synes som om strukturen fører til en mer statisk skolesekk enn det vi tror er hensikten med det kreative mangfoldet målsettinger i DKS faktisk inviterer til.

Til tross for noen innvendinger er Norsk Folkemuseum positive til Den kulturelle skolesekken. Den må bare ikke snøres for hardt igjen, men være romstor nok for alle.

Med vennlig hilsen
for Norsk Folkemuseum

Olav Aaraas, direktør

Marit Berg, seksjonsleder Undervisningsseksjonen